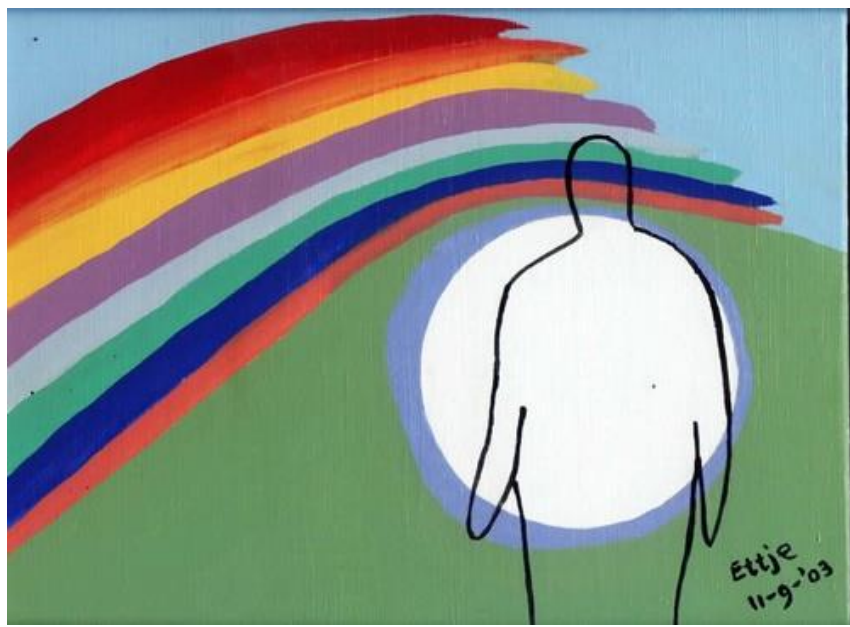

Paasnacht,

20 april 2019, aanvang 21.30 uur In "De Kern"
onderdeel van de wijkgemeente i.o. "de Verbinding",

Voorganger: ds. Harry Gijsen
Organist: Kees Heinen
Lector: Niki Bierling

Zoals we gisteren in stilte de kerk verlieten zo komen we nu de kerk binnen. De kerk is spaarzaam verlicht.

**Op de Stille Zaterdag ging het vanouds over de nederdaling in het dodenrijk. Christus wekt de gestorven heiligen en bevrijdt hen van hun ketenen. De vorst der duisternis is overwonnen. Ook in de dood zijn wij niet volstrekt eenzaam. Hij is er werkzaam bij, Hij is nabij.
De dienst van de Stille zaterdagavond vormt de overgang tussen de dood van Jezus naar de viering van Zijn Opstanding. We lezen de grote opwekkingsdaden des Heren. Ook het paasevangelie klinkt. Vanaf de derde eeuw werd er in deze dienst gedoopt (en dus belijdenis gedaan).**

Zie Romeinen 6. Samen met de andere gelovigen deelden de dopelingen daarna brood en wijn.

(De gemeente gaat staan) en zingt uit Jij mijn adem

141 Wij lopen met de ogen dicht

Paasmorgen

melodie: Christiaan Winter

1. Wij lo - pen met de o - gen dicht;
nog is de dag niet echt ge - bo - ren.
De last van wat ge - weest is ligt
nog als een steen op ons. Wij ho - ren

2. ternauwernood elkaars verdriet.
Dat een gemis zo kan verdoven.
Want die wij deelden is er niet.
Hoe zouden wij het licht geloven?
3. Toch loopt het licht op ons vooruit.
Waar wij alleen maar schreien konden
heeft God de dag al ingeluid.
Volop doet reeds zijn licht de ronde
4. en wekt dat uitgewist gezicht
tot leven voor ons oog. Het vale
gelaat met doornenkroon wordt licht,
hertekend met een krans van stralen.

5. Wij zien hem met de ogen dicht.
Hij komt ons bidden binnenlopen,
wordt onze bloedsomloop. Dit licht
kust vurig onze dagen open.
6. Wij leven voortaan met dit beeld
als aan ons heupgewricht geraakten.
De zon is opgegaan. Het licht
van elke dag brengt hem ter sprake.

De lof van het Licht.

Door een diaken wordt de paaskaars - symbool van het licht van Christus
- de kerk binnengedragen

Hij roept: Het licht van Christus!

**v. Laten we elkaar het licht doorgeven om daarmee te zeggen dat
het licht, door Christus gegeven, door ons moet worden
uitgedragen over deze donkere aarde. Totdat de grote dag
aanbreekt van het Rijk dat God ons heeft beloofd.**

Terwijl het licht wordt doorgegeven zingen wij: lied 601: 1, 2, 3

1. Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, een voor een, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.
3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Wisseling van de kleur: paars wordt wit.

De bloemen worden binnengebracht.

De grote lofzegging:

- v. De Heer zal bij U zijn!
  - g. De Heer zal u bewaren!
  - v. Verheft uw harten!
  - g. Wij zijn met ons hart bij de Heer!
  - v. Laten wij danken de Heer onze God,
  - g. Het past ons de Heer te danken.
- v. want de dood ging voorbij
aan de deur van uw volk.
Zo was het in deze nacht
toen U Israël uit Egypte bevrijdde
en hen op het droge door de zee geleidde:
de nacht waarin U als een vuurkolom

het donker hebt verdreven.

Dit is de nacht,
die heel de aarde rond
gevierd wordt als de nacht van bevrijding
uit het duister van de kwade machten.

Dit is de nacht,
waarin als eerste de Mensenzoon,
de banden van de dood heeft losgemaakt
en machteloosheid is doorbroken.

Het leven had geen zin,
als wij niet konden hopen
op een omgekeerde wereld,
als niet het licht van uw aanschijn
over ons was opgegaan.
Daarom zegenen en danken wij U,
Lichtende!

Laat dan het licht,
dat Gij in ons midden hebt ontstoken-
laat deze kaars,
teken, waaraan wij ons koesteren,
niet verkwijnen in ons midden,
wijs ons de weg in het licht van Pasen.
Maak zo ook óns tot licht
te midden van zoveel duister in deze wereldtijd.
Door Hem, Christus Jezus,
die is opgestaan als de morgenster.

Zingen: lied 287: 1, 2, 3, 4 en 5 *(wij doven de kleine lichtjes)*

1. Rond het licht dat leven doet
groeten wij elkaar met vrede;
wie in voor- of tegenspoed
zegen zoekt, mag binnentreden, -
bij de Heer zijn wij hier thuis,
kind aan huis.
2. Rond het boek van zijn verbond
noemen wij elkaar bij name,
roepen wij met hart en mond
levenswoorden: ja en amen, -
als de kerk van liefde leest
is het feest!
3. Rond het water van de doop
komt de Rode Zee ter sprake;
droogvoets, tussen nood en dood
volgen wij een brandend baken:
in het nachtelijke uur
vlamt een vuur.
4. Rond de tafel, in de kring,
staat ons land, de oogst voor ogen, -
neem en eet, drink en gedenk,
proef hoe zoet: Gods mededogen,
die ons schenkt in de woestijn
brood en wijn.
5. Rond het licht dat leven doet
groeten wij elkaar met vrede.
Paaslicht straal ons tegemoet,
zegen wie uw liefde delen, -
licht dat dit geheim behoedt:
God is goed.

Heilige Schrift

Uitleg liturgisch bloemwerk

Gebed voor de lezing

Stem: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

V. Dit is de nacht waarin wij gedenken dat hemel en arde geschapen zijn en de mensen zijn geroepen uit het duister naar het licht.

Lezing: Genesis 1:1-5

Zingen: lied 513: 1

1. God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

stem: waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

V. Dit is de nacht, waarin God onze vaders, de kinderen van Israël, door de Schelfzee leidde.

Lezing i.p.v. fragmenten uit Exodus 13-14:

Toen Farao het volk verbood te gaan,
deelde een staf de wateren, en de stroom
hield in. Droogvoets bereikten zij de zoom,
het oeverriet der Schelfzee.- Zó ving aan de uittocht.
Telkens na die nacht in de droom
zie ik de wateren omgebogen staan.
Wij wandelen verwonderd, hand in hand.
En hoog boven de strook waarlangs wij gaan,
hoog boven waterwand en waterwand
een strook van ruisen en een reppend slaan
van vogelwieken, Trekvogels, hun baan
recht boven ons, naar het beloofde land.
Ida Gerhardt, Verzamelde gedichten, A'dam, 1985.p.278

Zingen: lied 605: 1, 2, en 5

1 De toekomst is al gaan - de,
lokt on-danks te - gen - stand
ons weg uit het be - staan - de
naar eens te vin - den land.

2. De toekomst is al gaande,
schept doorgang door de vloed,
dwars door het ongebaande
een pad dat voortgaan doet.

5. De toekomst houdt ons gaande,
voert ondanks tegenstand
ons uit het doods bestaande
naar nieuw, bewoonbaar land.

stem: waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

V. Dit is de nacht waarin de profetieën worden vervuld:
de Messias uit de doden opgewekt.

Lezing: Ezechiël 37:11-14

Zingen: lied 686: 1

1. De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uitgezaaid.
De Geest van God bezielt
wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield
maakt een wat is verdeeld.

Doop en doopgedachtenis.

Lezing: Romeinen 6:3- 5

Het doopwater wordt ingeschonken

Overdenking

Zingen:Psalm 42: 1 en 7

1. Evenals een moede hinde
naar het klare water smacht,
schreeuwt mijn ziel om God te vinden,
die ik ademloos verwacht.
Ja, ik zoek zijn aangezicht,
God van leven, God van licht.
Wanneer zal ik Hem weer loven,
juichend staan in zijn voorhoven?
7. Hart, onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor de Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer:
Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven
altijd aan de dood ontheven.

Gebed bij het water.

Vernieuwing van de doopbelofte

Gemeente, wilt u mij dan nu -staande- antwoorden op de volgende vragen:

1. Belijdt u, dat de Heer uw God is en dat Hij Heer
over de goden is, Heer over het leven, de Goede Herder?
2. Geloof u, in gehoorzaamheid aan het bijbels
getuigenis omtrent Jezus Christus, de opgestane Heer,
dat Zijn Koninkrijk nabijgekomen is en dat u geroepen wordt om Hem
te volgen?
3. Vertrouwt u, dat de Heilige Geest ons leiden zal in alle waarheid en
bijstaan tot de voleinding?
4. Wilt u, in verbondenheid met déze gemeente, en lijdend aan de
verdeeldheid der kerken, behoren tot het lichaam van Christus,
Zijn kerk op aarde, altijd en overal, en belooft u, samen met deze
gemeente in te staan voor de lofprijzing en viering, vrede en recht, een
bewoonbare wereld?
- v. Wat is daarop uw antwoord?....

gemeente; ja.

V. Dat God u verhore en tot hulp zij

u mag naar voren komen om een waterkruisje te halen...

Zingen: lied 350: 1, 2, 3 en 7

1. Het water van de grote vloed
en van de zee zo rood als bloed,
dat is de aardse moederschoot,
dat is de diepte van de dood.

2. Want al het water wast niet af,
dat wij verzinken in dit graf,
tenzij de duif die nederdaalt
ons uit den hoge vrede haalt.
3. Tot ondergang zijn wij gedoemd,
als God ons niet bij name noemt,
maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan
door 't water van de doodsjordaan.
7. Gij heft de aarde aan het licht
door diepte heen en door gericht,
eens zal zij bloeien als een roos,
een dal van rozen, zondeloos!

Laten we elkaar de hand reiken en elkaar alles vergeven omwille van de opstanding van Jezus Christus, want in deze nacht zijn wij nieuwe mensen geworden!

(ieder geeft zijn naaste een hand en gaat vervolgens zitten)

Het opstandingsevangelie: lucas 14: 1-11

stem: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

V. Dit is de nacht waarin wij gedenken en vieren dat Jezus Christus als eerste der mensen de banden van de dood verbroken heeft.

Lezing: Lucas 24:1-12

Groot Gloria – lied 611: 1, 3 en 4

1. Wij zullen leven, God zij dank,
genoemd als dochters en als zonen:
de erfgenamen van een land
dat nooit meer vruchteloos verzandt,
waar onrecht nimmermeer zal wonen.

3. Verheugd herkennen wij Uw Naam,
roepen U aan als onze Vader.
Uw hart spreekt onze harten aan,
uw aangezicht doet ons bestaan.
In Christus komt Gij zelf ons nader.
4. In dood gedompeld waren wij,
nu met Hem stralend nieuw verschenen!
Geen rouw om het bestaan, maar blij
bekleed met Hem: de weg is vrij,
de nacht is voor het licht verdwenen.

Voorbeden

slotlied 543

1. Gij zijt in glans verschenen,
verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen,
ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen
door ons U aangedaan,
Gij blijft in glans verschijnen,
ziet ons in glorie aan.
2. Uw marteling, uw lijden,
in aller wereldnood,
uw kruisgang door de tijden,
uw dagelijkse dood,
het straalt voor onze ogen,
het glanst uit alle pijn,
aan haat en hoon onttoegen,
blijft Gij onze glorie zijn.

3. Gij zijt in glans verschenen,
verschenen voor altijd.
Gij wilt uw kruis ons lenen,
als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen,
of heerlijk rijst uw beeld,
en doet ons mee ontstijgen
in glans die alles heelt.

Zegen

gemeente zingt: **amen**

